

Hevosalalle kaivataan lisää innovatiivisuutta tukevia toimia

Leena Rantamäki-Lahtinen ja Elina Vehmasto, MTT

Monet maaseutuyrittäjyyden alat ovat jääneet kansallisen innovaatiojärjestelmän ulkopuolelle. Esimerkiksi hevosalan yrityksissä on haasteena hyvien ideoiden vieminen käytännön toteutukseen asti.

MTT:ssä selvitettiin kesällä 2008 hevosalan yrittäjien käsityksiä kehittämis- ja rahoittamisvälineiden käytön mahdollisuuksista ja esteistä. Kahteen ryhmähaastatteluun osallistui yhteensä seitsemän lounaishämäläistä hevosalan yrittäjää.

Puutetta tiedosta ja rahasta

Yrittäjillä oli paljon muun muassa teknologiaan liittyviä konkreettisia kehittämistarpeita. Heillä oli myös ideoita siitä, miten omaa yritystä voisi viedä eteenpäin.

Ongelmaksi hevosalan yrittäjät kokivat erityisesti uusien ideoiden viemisen käytännön toteutukseen asti. Pienten yritysten omat rahoitusmahdollisuudet ovat nimittäin rajalliset. Lisäksi talleilla on vaikeuksia saada riittävästi ammattitaitoista työvoimaa. Tällöin yrittäjä on sidottu päivittäisten käytännön asioiden pyörittämiseen.

Hevosalalla käytetään vähän erilaisia innovaatioiden kehittämistoimia. Osa yrittäjistä tunnisti vain normaalit yritystoiminnan rahoittajat, kuten pankit. Osalle tuttuja olivat myös TE-keskuksen tarjoamat mahdollisuudet. Kuntia, osaamis- tai aluekeskuksia ei tunnistettu lainkaan elinkeinopoliittisiksi toimijoiksi oman yritystoiminnan kehittämisessä.

Tapio Tuomela/MTT:n arkisto

Hevosalalle kaivataan lisää innovatiivisuutta tukevia toimia, jotta hyvät ideat päätyvät käytännön toteutukseen asti.

Lääkkeeksi verkostoituminen ja yhteistyö

Innovaatiotoimintaa voidaan edistää lisäämällä vuorovaikutusta yrittäjien välillä ja myös muihin toimijoihin päin. Hevosyrittäjät kokivat verkostoitumisen tärkeäksi etenkin omalla alallaan. He näkivät, että vuorovaikutuksen lisääminen myös muiden yrittäjien kanssa voisi tuoda lisäarvoa. Yrittäjien yhteistyö oli poikunut myös konkreettisia parannuksia.

Kehittämishankkeisiin suhtauduttiin kahdella tavalla. Eräät ensimmäisistä hankkeista olivat olleet pettymyksiä, mutta myöhemmin oli saatu positiivisia kokemuksia. Yrittäjät suhtautuivat myönteisesti siihen, että voisivat myös jatkossa osallistua hankkeisiin. Hankkeiden "sivutuotteena" oli saatu luotua myös uusia yrittäjien välisiä verkostoja.

Ongelmana on, että yrittäjillä itsellään ei ole aikaa eikä osaamista hakea hankerahoitusta tai hoitaa hankkeen hallintoa. Toisaalta yhteyttä yleisempään innovaatiopolitiikkaan ei ole. Näin ollen yrittäjillä ei ollut riittävästi suhteita niihin tahoihin, jotka voisivat luontevasti hoitaa hankehallinnon.

Vaikka suomalaista innovaatiojärjestelmää on pidetty yhtenä maailman parhaista, sen uudistaminen on tärkeää. Vanhojen painopisteiden rinnalle tuodaan kysyntälähtöistä, laaja-alaista innovaatiopolitiikkaa.

Maaseudun yritysten tarpeet olisi ehkä tällöin helpompi ottaa huomioon kansallisella tasolla. Lisäksi rahoitusta ja muita tukitoimia pystyttäisiin kohdentamaan myös niille.

Maaseutuyritysten kehittämisen tukemiseen tarvittaisiin myös pieniä, käytännöllisiä toimia. Niiden avulla voidaan lisätä yrittäjien verkostoitumista sekä parantaa tiedonkulkua erilaisista rahoitus- ja kehittämismahdollisuuksista.

Lisätietoja: leena-rantamaki-lahtinen@mtt.fi
puh. (03) 4188 3122

Innovatiivisuutta maaseutuyrityksiin – esimerkkeinä hevostalous ja bioenergiähake

Maaseudun yrityskeskittymät ja -verkostot ovat tärkeitä maaseudun elinvoimaisuuden kannalta. MTT:ssä selvitettiin, miten innovaatio-osaamista ja sen välittymistä maaseudun yrityskeskittymissä ja toimijaverkostoissa voidaan kehittää. Kohteina olivat hevostalouskeskittymät Uudellamaalla ja Lounais-Hämeessä sekä bioenergiakeskittymä Pohjois-Pohjanmaalla. Molemmat edustavat kasvavaa ja maaseudun omiin resursseihin vahvasti pohjautuvaa yritystoimintaa.
